

КУЗЬМІЧ І.С.,
здобувач вищої освіти освітнього ступеня «магістр»
спеціальності 101 «Екологія»
Державний університет «Житомирська політехніка»
науковий керівник: **КОРБУТ М.Б.,**
к.т.н., доц., докторант кафедри ЕЗП ІСТР Національного університету «Львівська політехніка»,
доцент кафедри екології Державного університету «Житомирська політехніка»

РЕЗУЛЬТАТИ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ: РОЛЬ ЕКОЛОГІЧНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ, ЕКОЛОГІЧНІ НАСЛІДКИ ВІЙНИ, ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ ТА ЗМІНА ПРІОРИТЕТНОСТІ

Екологічний туризм, як і сфера туризму в цілому, зазнала ряд кризових явищ на теренах України, пов'язаних із рядом подій. Проте, як показує світовий досвід, кризи не тільки неминучі, але і в певному сенсі необхідні, оскільки вони пов'язані не тільки з негативними явищами і процесами – кризи майже завжди відкривають додаткові можливості для подальшого зростання. По-перше, 2020 рік характерний поширенням COVID-19, що перетворилось у світову пандемію. Проте, ще більшим викликом для українського екологічного туризму стало повномасштабне вторгнення рф. Зокрема, варто звернути увагу, що потенційні та реальні наслідки охоплюють значний перелік сфер та життєдіяльності людини, зокрема екологію. Актуальність даного питання полягає в тому, що сьогодні диктує важкі умови для розвитку екологічного туризму, особливо в контексті повномасштабного вторгнення рф. Важливо дослідити зацікавленість в контексті екології та наслідків війни для неї, аби в подальшому розробити концепцію сталого розвитку екологічного туризму.

У рамках реалізації емпіричного дослідження на тему: роль екологічного туризму в Україні, екологічні наслідки війни, перспективи подальшого розвитку та зміна пріоритетності. було проведено дослідження, спрямоване на виявлення рівнів сформованості когнітивного, аксіологічного та діяльнісного компонентів екологічної культури, ролі та потенціалу екологічного туризму на у студентів університету «Житомирська Політехніка». Дане дослідження спрямовано на формування подальшого розвитку Житомирської області та екологічного туризму всередині неї в контексті стратегії сталого розвитку. Варто відмітити, що Житомирська область, як і інші області та регіони України в цілому, має окремий спектр проблематики та тенденцій в економічному і соціальному розвитку, що матимуть наслідки наступні періоди.

Безумовно, більша частина населення цікавиться подіями війни та їхніми наслідками, проводячи значну частину власного часу за тим, аби поглинати новини із різних джерел. Проте, для даного дослідження є важливим розуміння саме негативних наслідків для довкілля. Враховуючи недостатню розвиненість міжнародного екологічного права, відсутність опрацьованих методик проведення експертизи завданого екологічної шкоди, слід було б, як один із можливих варіантів, поставити питання про створення постійно діючої групи оцінки «післявоєнного екологічного ризику». Для даного дослідження важливими є результати, які показують наступне: 94% опитуваних занепокоєні стосовно потенційних та реальних наслідків для екології після російського вторгнення; 6% не замислювались над даним питанням.

Подібна тенденція стовно відсоткового співвідношення занепоєних даним питанням свідчить про позитивну тенденцію розуміння важливості та серйозності екологічних наслідків, спричинених повномасштабним вторгненням. Отже, контекст дослідження було спрямовано на потенційну роль зростання та поширення екологічного туризму після завершення війни. Даний висновок можна сформулювати на основі зацікавленості в екологічних питаннях більшої частини респондентів (понад 90%).

Окрім факту повномасштабного вторгнення, необхідно підкреслити, що в умовах сьогодні область перебуває і в перспективі буде знаходитися в умовах глобальної конкуренції, що вимагає формування і реалізації нових механізмів, спрямованих на забезпечення ефективної регіональної економіки, базованої на інноваціях і технологічних ініціативах та одночасно стимулює процеси спеціалізації і локалізації інновацій. Також важливою умовою динамічного розвитку області є прискорення впровадження сучасних інноваційних технологій у інші сфери, створення комфортних умов для життя та розвитку людини. Це вимагає визначення комплексу не лише тактичних, але й стратегічних дій усіх суб'єктів регіонального розвитку.

Актуальним і необхідним стало визначення стратегічних напрямів розвитку області на нову перспективу з урахуванням конкурентних переваг, наявного потенціалу, ризиків та внутрішніх, загальноукраїнських і світових викликів.